

BELÁNYI JÓZSEF

Instant

Sósavba mártom arcom, hogy
gátlásaim mind feloldódjanak.
Isten lássa lelkem, hogy nincsen.

Aztán kezembe veszem sorsom,
két ujjam között apróra morzsolom,
és egy cigipapírba szórom, tisztán.

Percenként hetven dobbanást éget el,
fáradhatatlan krematórium a szívem.
Nem a tenger zúg a fülben, az anyaméh.

Végrendeletem apróhirdetés lesz
képpel: „Beton mentőmellényemet
instant bűnbánatra cserélném!”

Ami él

Ez egy átkozott temetőbolygó, csontok mindenütt,
régészeti lelet, szén vagy kőolaj rajta minden, ami él,
jegyezd meg, csak a halál biztos, morogta nagyapám,
átfordult a másik oldalára, és átaludta az álmait,
én szellős fejjel bölintottam, és gyorsan betakartam
fagyos göröngyökkel, mielőtt a sírásók elkergettek.